

Hom. II. 18, 490-526

Text Original:

- [490] ἐν δὲ δὺω ποιήσε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
καλάς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπῖναι τε,
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπο λαμπομενάων
ἡγίνεον ἀνὰ ἄστῃ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει:
κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
[495] αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοῆν ἔχον: αἱ δὲ γυναῖκες
ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθροοί: ἔνθα δὲ νεῖκος
ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνεΐκεον εἵνεκα ποινῆς
ἀνδρὸς ἀποφθιμένου: ὁ μὲν εὐχέτο πάντ' ἀποδοῦναι
[500] δῆμῳ πιφαύσκων, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι:
ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἱστορι πεῖραρ ἐλέσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήτυον ἀμφὶς ἀρωγοί:
κῆρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον: οἱ δὲ γέροντες
εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ,
[505] σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφώνων:
τοῖσιν ἔπειτ' ἦϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον.
κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δὺω χρυσοῖο τάλαντα,
τῶ δόμεν ὄς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι.
τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δὺω στρατοὶ ἦατο λαῶν
[510] τεύχεσι λαμπόμενοι: δίχα δὲ σφίσις ἦνδανε βουλή,
ἠὲ διαπραθέειν ἢ ἀνδιχα πάντα δάσασθαι
κτῆσιν ὄσσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργεν:
οἱ δ' οὐ πω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
[515] ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἄνδρες οὐς ἔχε γῆρας:
οἱ δ' ἴσαν: ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἵματα ἔσθην,
καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ
ἀμφὶς ἀριζήλω: λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
[520] οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὄθι σφίσις εἶκε λοχῆσαι
ἐν ποταμῶ, ὄθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἶθοπι χαλκῶ.
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δὺω σκοποὶ εἶατο λαῶν
δέγμενοι ὀππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς.
[525] οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δὺω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες
τερπόμενοι σύριγξι: δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.